

Tots els carrers de Girona

El carrer de Sicília

471

El carrer de Sicília es troba situat a l'Eixample del barri del Pont Major, en el qual tots els carrers porten nom d'illa, per decisió municipal presa en el ple del 26 de març de 1969.

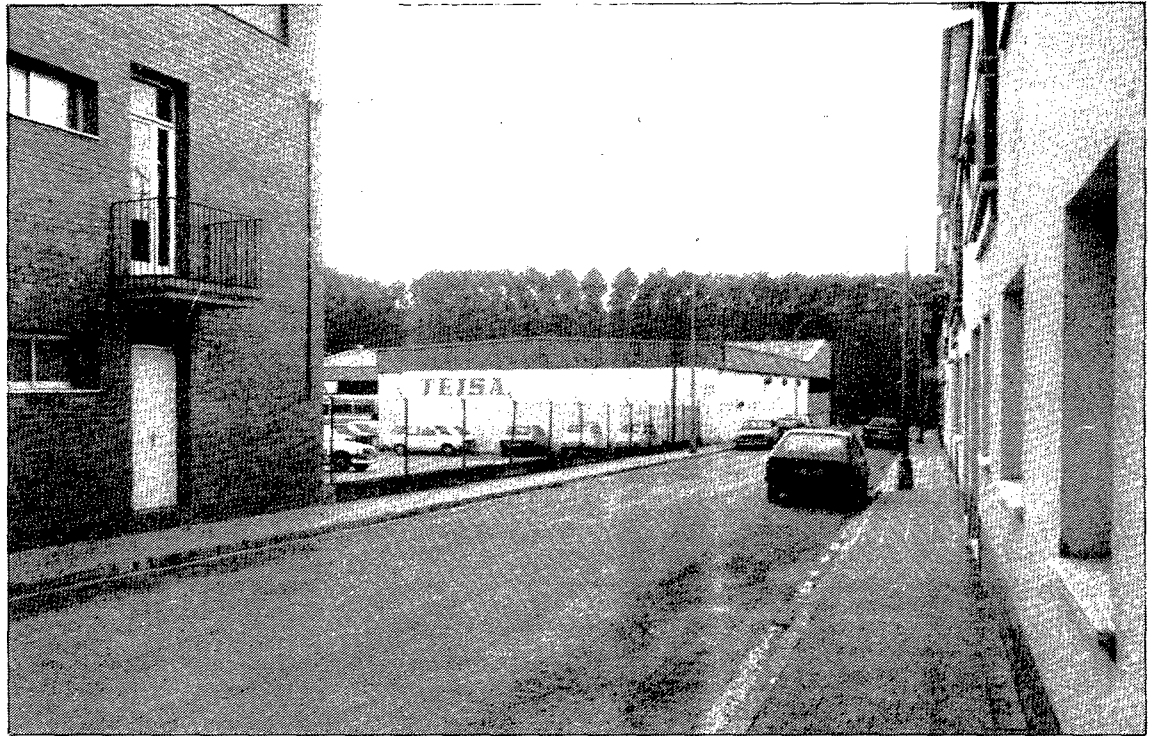
Es tracta d'un carrer en cul-de-sac que només té entrada pel carrer de Formentera. La sortida, prop del canal d'en Cases, cap el que en el futur ha de ser el carrer de Fuerteventura, es troba de moment completament barrada.

Un costat del carrer és ocupat per la tanca de les instal·lacions de l'empresa d'autobusos interurbans TEISA i l'altre per un homogeni i agradable conjunt de cases de planta baixa i pis.

La formació del carrer ha estat a partir de la planificació urbanística tramitada a partir del moment

que la granja-escola creada el 1893 pels salesians prop d'aquell indret va deixar de funcionar. Aleshores l'ordre religiós va gestionar amb altres propietaris del sector la redacció d'un pla parcial que modifiqués la qualificació industrial que el pla general del 1953 donava als terrenys. El nou pla parcial, que admetia l'edificació d'habitatges, fou aprovat pel Ministeri de l'Habitatge el 30 de setembre del 1964. Una revisió aprovada el 26 de setembre del 1973 va introduir-hi importants modificacions, i ha estat a partir d'aquesta planificació urbanística que s'ha format el carrer de Sicília i els del seu entorn.

J. Fabre

El carrer de Sicília es troba situat al barri del Pont Major. Foto: Lluís Lladó.

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

porta de la sala de reunions; com a conseqüència vàrem haver de traslladar-nos a un altre local per poder celebrar l'Assemblea. Sembla mentida que mentre d'altres sindicats gaudeixen de tota una nau per a ells sols, la 2a. i la 4a., a d'altres ens neguen la utilització d'una petita sala de reunions i ens deixen al carrer.

Esperant i desitjant que mai més no es repeteixin aquests tipus d'errades i oblits que perjudiquen només algunes centrals sindicals. El saluda atentament: **Salvador Llorente.** (Girona).

El carrer Lladó de Calella

Senyor Director,
He llegit la carta que li dirigien uns pocs veïns de Calella de Palafrugell en contra del desig de l'Ajuntament d'obrir un carrer, el carrer Lladó, a Calella de Palafrugell.

Sense entrar a discutir les raons que al·leguen, opinió que és respectable, voldria cridar l'atenció sobre el text de la darrera carta.

Aquests veïns diuen que no són egoistes. A mi em semblen tot el contrari. Efectivament, en el diccionari Espasa es llegeix:

Egoisme. «Immoderat i excessiu amor que hom té a si mateix i que el fa atendre desmesuradament el seu propi interès, sense pensar en el dels altres. El contrari és l'altruisme». A la carta esmentada hi ha un interès per les coses pròpies: L'entorn, el cost de les obres, el valor de les edificacions... Res no hi ha a dir, fins aquí.

Però aquest interès es fa desmesurat quan afecta els altres perjudicant-los. Jo estic tramitant la compra d'una casa de nova construcció a la zona d'obertura del carrer Lladó. I com jo, d'altres interessats. Desitjo un carrer d'accés normal, gens estret. Vull un garatge a casa meua, malgrat que la compri al costat de la riera. I vull un carrer mitjanament ample, perquè no vull olorar les sardines de la cuina del veí, ni que ningú m'escolti les converses que pugui tenir a casa i vull que m'entri el sol a les habitacions de la planta baixa.

Desitjo poder viure en un lloc on no em trobi condicionat, abans que sotmetre's a la voluntat d'uns senyors que ni tan sols conec. Desitjo poder viure sense cap obstacle, ni necessitar ser soci dels amics de ningú perquè l'administració m'atorgi el que em correspon.

I com que veig que el meu interès, el meu egoisme, està amenaçat per l'egoisme d'altres

senyors, l'interès dels signants de la carta és desmesurat. I per això és egoisme, malgrat el que ells mateixos diuen.

I, seguint Mac-Luhan, és possible suggerir que si la seva carta és el missatge del seu egoisme, potser també les seves raons són contradictòries i tampoc no són vertaderes.

Per això crec que l'Ajuntament, que és de tot el terme municipal i de tots els seus habitants, no de petites capelletes, ha de donar una solució al problema, sense d'altra preocupació que l'interès general. **Ramon Gispert.** Barcelona.

Als mestres de Quart

Benvolguts mestres,
Referent al vostre article publicat en aquesta secció el passat 19-10-86, la comissió de Festes hem de dir:

Que per parlar dels paràgrafs esmentats al vostre article, posarem interès a localitzar-vos sense aconseguir-ho, la qual cosa va fer que obréssim segons el nostre criteri.

Al nostre entendre, no és el programa de la Festa Major el lloc adient per fer declaracions que puguin afectar la susceptibilitat de persones, ja que nosaltres entenem que la Festa Major és prioritàriament això: Unió, Amistat, Treball Conjunt i Ale-

gria, no rancúnies passades durant l'any.

Teniu raó quant que el poble ha d'estar informat, però, en aquest cas, la mainada coprotagonista dels fets és qui en fa la millor crítica i una informació espontània. La mainada és un filtre de tot el que fan els grans, es faci bé o malament.

També feu esment de la llibertat d'expressió, de la qual tots som mereixedors, però hem de tenir en compte el mitjà on l'expressem i la intenció que volem aconseguir, ja que aquesta pot resultar mordaç precisament allà on no és adient.

Senyors mestres, creiem que vostès tenen recursos suficients per resoldre problemes de l'índole esmentada i, en tot cas, tenen a l'escola uns òrgans de govern en els quals estan representats els mestres, els pares i l'ajuntament, i que hi són precisament per resoldre i assessorar sobre qüestions: Tècniques-Pedagògiques-Administratives.

Gràcies a la vostra labor heu vist créixer l'escola; no perdeu el prestigi adquirit amb el treball per una grossa relliscada.

No obstant això, agraïm la vostra col·laboració en el nostre programa, alhora que ens agradaria tenir-hi un intercanvi i que aquest no fos mitjançant aquesta secció del diari. **La Comissió de Festes.**

NECROLÒGIQUES

MARIA NADAL I MARC

Va morir ahir a Cassà de la Selva, **Maria Nadal i Marc**, a l'edat de 85 anys. Era natural de Cassà i residia al carrer Barraquetes, 13, de Cassà de la Selva.

Era vídua de Santos Figueras. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Cassà de la Selva.

Que descansi en pau.

DOLORS PICOLA I PICOLA

A l'edat de 81 anys, va morir ahir a Ripoll **Dolors Picola i Picola**. Era natural de Surroca i residia al carrer Josep M. Pellicer 55, de Ripoll.

Era vídua de Francesc Tutlló i tenia un fill, Salvador.

Avui, a les 4 de la tarda, tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima al Monestir de Ripoll.

Que descansi en pau.

MARIA CANUDAS I DACHS

A l'edat de 62 anys, va morir ahir a Girona **Maria Canudas i Dachs**. Havia nascut a la Pobla de Lillet (Berguedà) i residia al carrer Narcís Duran s/n de les Planes d'Hostoles.

Estava casada amb Antonio Beade i Farina.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Campdevànol.

Que descansi en pau.

GENÍS SABATER I NADAL

A l'edat de 82 anys, a la Bisbal d'Empordà, va morir ahir **Genís Sabater i Nadal**.

Era natural de la Bisbal i residia al carrer Convent, 3, de la Bisbal.

Era solter. Avui a 2/4 de 10 del matí, a l'església de la Bisbal tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

JULIO TELL I ISACH

Va morir abans d'ahir a Figueres **Julio Tell i Isach**. Havia nascut a Fortià i residia al carrer Teresa Pallejà, 14, d'aquest poble.

Era vidu de Dolors Roca i Fàbrega. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església parroquial de Fortià.

Que descansi en pau.

SERVEI DE
NECROLÒGIQUES

Tel. 21 35 08

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

**Joan Martí i
Casademont**

que morí a Figueres el dia 9 de novembre del 1.986 a l'edat de 58 anys, havent rebut els sants sacraments i la benedicció apostòlica.

A.C.S.

Els seus afligits: esposa, Carme Palagos i Marull; fills, Joan, Josep, Jordi i Mercè; filles polítiques, Mª Teresa i Montserrat; néts, Joan, Enric i Neus; mare, Maria; pares polítics, Josep i Carme; germans polítics, nebots, cosins i família tota i la raó social floristeria Martí els preguen que el tinguin present en les seves oracions i participen a llurs amistats tan sensible pèrdua.

Figueres, 11 de novembre de 1.986

Pregueu Déu en caritat
per l'ànima de

**Rufina Conesa
i Martínez**

Vda. de Miquel Torres
morí cristianament a Palafrugell
el 4 de novembre de 1.986
a l'edat de 87 anys

A.C.S.

Fills, Manuela, Anna, Josep, Antonio, Miquel, Francesc i Bienvenida; fills polítics, Andreu, Rosa, Montserrat, Francesca, Teresa i Francesc; néts, besnéts, germans, germà polític, nebots i família tota us preguen que la tingueu present en les vostres oracions. L'acte d'enterrament tingué lloc el dia 5 de novembre a 2/4 de 5 de la tarda a la parròquia de St. Martí de Palafrugell.

Palafrugell,
11 de novembre de 1.986